

DE WILDE ROBOT ONTSNAPT

PETER BROWN

Vertaald door Annelies Jorna

Amsterdam • Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij

2025

Voor de wildernissen van de toekomst

→ I ←

DE STAD

Dit verhaal begint in een stad, met gebouwen en straten, bruggen en parken. Er wandelden mensen, er zoefden zelfrijdende auto's, er vlogen luchtschepen, robots waren hard aan het werk.

Een vrachtwagen reed zijn ronde door de kronkelende straten van de stad. De robottruck wist waar hij naartoe moest en hoe hij daar moest komen, helemaal zelf. Hij stopte bij een bouwplaats en laadde volautomatisch kratten uit. Hij reed verder, sloeg bochten om en leverde nog meer kratten af bij de laadperrons. De truck ging

zigzaggend

en

kriskrassend

door de stad, bezorgde overal onderweg kratten en voegde toen in op een snelweg.

Rijen robotauto's, -bussen en -vrachtwagens zoefden

over de rijbanen. Verderop werd het veel minder druk, werden de gebouwen kleiner en het landschap steeds groener.

Met de weg leeg voor zich ging de truck over op topsnelheid. De omgeving flitste als een groen waas voorbij, af en toe onderbroken door de grijze vlaag van een stadje. Verder racete de truck, over lange bruggen, door bergtunnels en over rechte snelwegen tot hij eindelijk vaart minderde. Hij nam een afslag naar een landweggetje, rolde een helling af en reed een weilandengebied binnen.

Achter de wagen sloegen stofwolken op toen hij langs akkers en hekken reed. Op de vlakte in de vage verte werden grote schuren en stallen zichtbaar. Overal hing de geur van olie en vee. Robotarbeiders bewerkten systematisch de akkers, voerden koeien en bestuurden reusachtige landbouwmachines.

Er kwam een heuvel in zicht. Op de top stonden bomen en witte boerderijgebouwen. Daarachter lag nog een boerenhuis, kleiner en sjofeler dan de rest. Aan de gevel hing een scheef bord met de naam *Heuveltophoeve*.

De banden van de truck knerpten over het kiezelpad naar het woonhuis. De wagen stopte bij de veranda en dumpte het laatste krat op de grond. Hij reed meteen weer weg.

Kun je raden wat er stevig verpakt in dat krat zat? Zeg je 'een robot', dan zit je goed. Maar het was geen gewone robot. Dit was ROZZUM-unit 7134. Je herinnert je misschien haar oude leven in de wildernis op een eiland ver weg. Hier ging Roz' nieuwe leven beginnen.

HET KRAT

Woef! Woef! Woef!

In het woonhuis krabde een hond blaffend aan de voordeur. Toen de deur eindelijk openging, sprong de hond de treetjes van de veranda af. Achter hem kwam een man tevoorschijn.

De man liep mank en ging langzaam naar het krat, waar de hond al omheen snuffelde. Hij schroefde het deksel van het krat los en sloeg het open. Hij gooide het pakschuim opzij, maakte de spanbanden los en daar was ROZZUM-unit 7134. Haar levenloze lijf fonkelde in de late middagzon.

De man drukte op een belangrijk knopje achter op het robohoofd.

Klik.

